1. *Portugalská republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s požiadavkami prílohy I smernice Rady 80/778/EHS z 15. júla 1980 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu [neoficiálny preklad], nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 7 ods. 6 a 19 tejto smernice.*

2. *Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 184, 2.8.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-276/03 P: Scott SA proti Komisii Európskych spoločenstiev a Francúzskej republike ([1])

(Odvolanie — Protiprávna štátna pomoc — Časové použitie nariadenia (ES) č. 659/1999 — Rozhodnutie o nezlučiteľnosti a o vrátení pomoci — Premlčacia doba — Prerušenie — Potreba informovať príjemcu pomoci o prerušujúcom akte)

(2005/C 296/05)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-276/03 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 24. júna 2003 Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko), (v zastúpení: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith a M. Papadakis, advokáti), ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Flett, splnomocnený zástupca), Francúzska republika, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 6. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) *Odvolanie sa zamieta.*

2) *Scott SA a Komisia Európskych spoločenstiev znášajú svoje vlastné trovy.*

([1]) Ú. v. EÚ C 200, 23.8.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-291/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc proti Commissioners of Customs & Excise ([1])

(Šiesta smernica o DPH — Úprava týkajúca sa cestovných kancelárií — Dovolenkový balík služieb — Služby poskytnuté tretími osobami a vlastné služby — Postup pre výpočet dane)

(2005/C 296/06)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-291/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, Manchester (Spojené kráľovstvo) z 30. júna 2003 a doručený Súdnemu dvoru 4. júla 2003, ktorý súvisí s konaním: MyTravel plc a Commissioners of Customs & Excise, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissochet, S. von Bahr a U. Lõhmus, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M. M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 6. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) *Cestovná kancelária alebo usporiadateľ zájazdov, ktorý vypísal daňové priznanie o dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie tak, že použil postup upravený vnútroštátnym právnym poriadkom preberajúcim šiestu smernicu Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, má právo prepočítať svoju daňovú povinnosť v súvislosti s daňou z pridanej hodnoty podľa postupu, o ktorom Súdny dvor rozhodol, že je v súlade s právom Spoločenstva, a to za podmienok upravených vnútroštátnym právom, ktoré musia rešpektovať zásady rovnocennosti a efektívnosti.*

2) *Článok 26 šiestej smernice 77/388 má byť vykladaný v tom zmysle, že cestovná kancelária alebo usporiadateľ zájazdov, ktorý za zaplatenie ceny za balík služieb poskytuje turistovi jednak služby poskytnuté tretími osobami a jednak vlastné služby, v zásade musí oddeliť časť balíka služieb predstavujúcu jeho vlastné služby na základe ich trhovej hodnoty, ak táto hodnota môže byť stanovená. V takomto prípade platiteľ dane môže použiť kritérium skutočných nákladov iba ak preukáže, že toto kritérium verne odzrkadľuje skutočné zloženie balíka služieb. Uplatnenie kritéria trhovej hodnoty nepodlieha ani podmienke, že toto uplatnenie je jednoduchšie ako uplatnenie postupu založeného na skutočných nákladoch, ani podmienke, že bude viesť k daňovej povinnosti rovnakej alebo podobnej daňovej povinnosti, ktorá by vyplynula z použitia postupu založeného na skutočných nákladoch. V dôsledku toho:*

— *cestovná kancelária alebo usporiadateľ zájazdov nemôže použiť podľa vlastnej úvahy postup založený na trhovej hodnote a*

— *tento postup sa uplatní na vlastné služby, ktorých trhová hodnota môže byť stanovená, aj keď v priebehu toho istého zdaňovacieho obdobia hodnota niektorých častí vlastných služieb nemôže byť stanovená, keďže platiteľ dane nepredáva podobné služby mimo rámca balíka služieb.*

3) *Vnútroštátnemu súdu prináleží určiť, so zreteľom na okolnosti vnútroštátneho sporu, trhovú hodnotu leteniek poskytnutých vo vnútroštátnom spore v rámci dovolenkového balíka služieb. Tento súd môže určiť uvedenú hodnotu prostredníctvom priemerných veličín. V tomto kontexte trh založený na letenkách predaných iným usporiadateľom zájazdov môže predstavovať ten najprimeranejší trh.*

([1]) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-458/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen): Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG ([1])

(Verejné obstarávanie — Postupy verejného obstarávania — Verejná koncesia na služby — Prevádzka platených verejných parkovísk)

(2005/C 296/07)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-458/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Taliansko) z 23. júla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 30. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: Parking Brixen GmbH a Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), K. Lenaerts a E. Juhász, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 13. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) *Poverenie poskytovateľa služieb verejným orgánom na prevádzku plateného verejného parkoviska, za čo je uvedený poskytovateľ odmenený čiastkami, ktoré tretie osoby zaplatia za užívanie tohto parkoviska, predstavuje verejnú koncesiu na služby vo verejnom záujme, na ktorú sa neuplatňuje smernica Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb.*

2) *Články 43 ES a 49 ES, ako aj zásady rovnosti v zaobchádzaní, zákazu diskriminácie a transparentnosti musia byť vykladané tak, že bránia tomu, aby verejný orgán bez vytvorenia súťažného prostredia udelil verejnú koncesiu na služby vo verejnom záujme akciovej spoločnosti, ktorá vznikla transformáciou spoločného podniku tohto verejného orgánu, spoločnosti, ktorej predmet činnosti bol rozšírený na nové významné oblasti, ktorej základné imanie musí byť nevyhnutne z krátkodobého hľadiska otvorené vstupu ďalšieho kapitálu, ktorej výkon činností sa z územného hľadiska rozšíril na celý štát, ako aj zahraničie, a ktorého predstavenstvo disponuje veľmi širokými právomocami v oblasti vedenia spoločnosti, ktoré je oprávnené vykonávať autonómnym spôsobom.*

([1]) Ú. v. EÚ C 7, 10.1.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-502/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Nakladanie s odpadmi — Smernica 75/442/EHS, zmenená a doplnená smernicou 91/156/EHS — Články 4, 8 a 9)

(2005/C 296/08)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-502/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: E. Skandalou), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 26. novembra 2003, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia R. Schintgen a J. Klučka (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 6. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Helénska republika si tým, že neprijala všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania článkov 4, 8 a 9 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.*

2. *Helénska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.